

שפה תיאטרונית
יחודית המשלבת
טקסט, תנועה
ודימויים חזותיים

הומניות נפלאה

יוצרת התיאטרון רות קנר מתעסקת בפעם הראשונה בישראל במחזה כתוב בשם "האומר כן האומר לא", ואנחנו אומרים כן! כן! כן!

כתוב: "האומר כן/האומר לא" מאת ברטולד ברכט, בתרגומו של **אהרון שבתאי**. המחזה נכתב בהשראת מחזה ה"נו" היפני בשם "**ההשלכה אל העמק**", שנכתב במאה ה-14 אודות ילד שבעקבות מחלתה של אמו מצטרף אל משלחת של מורה ותלמידים בדרכה אל הרופאים הגדולים שגרים מעבר להרים, לחפש תרופה למגיפה. הילד לא מצליח לעמוד בתנאי המסע המפרך, ואנשי המשלחת מבקשים את הסכמתו להשאיר אותו מאחור. כדרכו ההומאנית הנפלאה של ברכט, עולות ממחזהו שאלות נוקבות אודות ההסכמה של היחיד להקריב את עצמו כדי לאפשר לחברה כולה להתקדם, ואודות המתח בין היחיד לקולקטיב. לצד שאלות אלה בוחנת קנר עם שחקניה שאלות הקשורות ללימוד, לצייתנות, לחשיבה חופשית ולסולידריות, שרלוונטיות למאה ה-14 ממש כפי שהן בוערות כיום. באנסמבל משתתפים, בין היתר, שחקניה הוותיקים של קנר: **רוגן בבלוקי, גיא סלמן, דפנה הורנבי וטלי קרק**. על המוזיקה המקורית שנוצרה להפקה זו אחראי **רוגן שפירא**.

"האומר כן/האומר לא", 20.2, 23.2, צוותא, אבן גבירול 30, תל אביב, 03-6950156

תיאטרון מעטים יוצרי התיאטרון העצמאי בארץ שמעוררים ערב הפקתם החדשה ציפייה ודריכות כה גבוהות בקרב כותב שורות אלה. **רות קנר** היא אחת מהן. קבוצת התיאטרון בהנהגתה, שפועלת כבר מעל עשור, הצליחה לזקק שפה תיאטרונית ייחודית שמשלבת טקסט, תנועה ודימויים חזותיים באופן שטרם נעשה כאן בעבר. רוב יצירותיה בארץ שאובות מיצירות ספרותיות או מטקסטים דוקומנטריים, שזוכים בטיפול לחיים תיאטרליים רבי רבדים. היכולת המופלאה שלה לברוא מציאות שלמה ורלוונטית על במה נזירית, כמעט ריקה, באמצעות עבודת תנועה וקול, אביזרים ותלבושות בודדים, ולזקק ממנה אמירה מסקרנת וחדשנית אודות המציאות הישראלית היא נדירה ובהחלט ראויה לפרסים הרבים שזכתה בהם, וזה רק עניין של זמן עד שתזכה אותה במועמדות לפרס ישראל. עד עתה עסקה קנר במסגרת הקבוצה שלה בעיבודים לטקסטים שאינם מחזות. בטוקיו, בניו יורק ובחוג באוניברסיטת תל אביב, שם היא מלמדת, ביימה מחזות קלאסיים של **ברנט, אייסינילוס** ואחרים. בפעם הראשונה מתעסקות קנר וקבוצתה במחזה